

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΣΩΜΑ

ΣΩΜΑ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Διαφάνεια

(διηγήματα), Δωδώνη 1973

Ο Ναπολέων Αστός σε νέες περιπέτειες

(νουβέλα), Δωδώνη 1974

Στοιχεία ταυτότητας

(διηγήματα), Δωδώνη 1977

Η συνέχεια επί της οθόνης

(κείμενα για τον κινηματογράφο), Ύψιλον 1984

Ο πληθυντικός μονόλογος

(διηγήματα), Ύψιλον 1985

Διεστραμμένες ιστορίες

(μικρά πεζά), Ύψιλον 1988

Μουσική

(μικρά πεζά), Ύψιλον 1995

Ψευδομαρτυρίες

(δοκίμια), Ύψιλον 1998

Τεχνητές αναπνοές

(διηγήματα), Κρατικό Βραβείο Διηγήματος 2004, Πόλις 2003

Ο καθρέφτης του τυφλού

(διηγήματα), Πόλις 2005

Μικρή περιοχή

(δοκίμια), Πόλις 2007

Κωμωδία

(νουβέλα), Πόλις 2010

360

(νουβέλα), Πατάκης 2013

Μουσική και άλλα πεζά (1973-1995)

Πατάκης 2014

Σημειώσεις για μια ιδιωτική θεωρία της λογοτεχνίας

(αφορισμοί), Κίχλη 2015

Τεχνητές αναπνοές και άλλα πεζά της πόλεως (2003-2010)

Πατάκης 2016

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Σώμα

ΝΟΥΒΕΛΑ

Θέση υπογραφής δικαιούχου/ων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον η υπογραφή προβλέπεται από τη σύμβαση.

«Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου».

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία

Πεζογραφία – 421

Αχιλλέας Κυριακίδης, *Σώμα*

Υπεύθυνος εκδοτικού τμήματος: Κώστας Γιαννόπουλος

Διορθώσεις: Αρετή Μπουκάλα

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Φίλμ, μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright © Σ. Πατάκης Α.Ε.Ε.Δ.Ε. (Εκδόσεις Πατάκη) και

Αχιλλέας Κυριακίδης, Αθήνα, 2017

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Νοέμβριος 2017

ΚΕΤ Β581 ΚΕΠ 851/17

ISBN 978-960-16-7748-4

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ.

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στην Ιωάννα.
Πάντα.

... να δεις που τίποτα δε θα 'ναι, φάνηκε μια σκιά,
δεν είναι τίποτα μια σκιά,
η σκιά της όμως ήταν όλα, όλα,
η σκιά της όταν έπαιρνε να γέρνει ο ήλιος
πάνω στο ιερό της σώμα
σίγμα τελικό στην άμμο,
δεν ξέρω ακόμα αν θέλω αυτόν τον
ξαφνικό παροξυσμό του μέλλοντος που αδημονεί...

(«Κόντρες»)

καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε.

Κατὰ Ματθαῖον 26:26

Πόσο δεν θέλω να πεθάνω.

Νίκος Καρούζος

τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος·
φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία.
Σοφοκλῆς, Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

Ἡ ψυχὴ ἔχει σῶμα;

Ζαν-Λικ Γκοντάρ και Φιλίπ Σολέρς

Περιεχόμενα

A
17 Μαΐου 1995

[13]

I
1965

[17]

II
1979

[25]

III
1981

[33]

IV
1986

[39]

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

V
1989
[49]

B
19 Μαΐου 1995
[55]

Σημειώσεις
[59]

A

17 Μαΐου 1995

*Πάρτε μια βαθιά εισπνοή,
κρατήστε μέσα τον αέρα
και μην αναπνέετε.*

Τι κάνει τώρα μέσα μου αυτός ο αιχμάλωτος
αέρας; Φυσάει τ' αρρωστημένα κύτταρα;
Δροσίζει εμπύρετες κυψέλες; Ξεπλέκει γόρδιους
ιστούς; Τον νιώθω να γυρίζει σαν χαμένος, πε-
πλανημένος πλάνης, αίολος. Τον κουβαλάω σ'
αυτή την οριζόντια παλινδρομή, κάτω από θόλο
με φωτάκια πράσινα, φως χλοερό, που κατευ-
νάζει, ενώ η κινούμενη μεταλλική χοάνη τον-
θορύζει πρόωρες παρηγοριές, δεν έχεις τίποτα,
έλεγε η μάνα μου, τι κλαις; Πονάω. Πού πονάς;
Εδώ. Να το φιλήσω να περάσει. Εκείνο πέρασε.
Και άλλα. Με φιλί, χωρίς φιλί, περάσανε. Μα

τούτο δω είν' άλλο. Κάτι με σκάβει που δεν ξέρω τι είναι και δεν ξέρω τι θέλει, τι είν' αυτό που ψάχνει και πού θα το βρει. Το σώμα μου πεδίο ανασκαφής, το σώμα μου όρυγμα. Χάνω στο γήπεδό μου, μηδενίζομαι, χάνω πρόκριση στο μέλλον. Εκτός αν με πιστέψω ή αν πιστέψω σ' ένα μηχανήμα κραταιό, πατέρα παντεπόπτη, παντοκράτορα, απετάξω;, απεταξάμην!, τι; όλα αν χρειαστεί, τα διώχνω όλα, γνώμες, περηφάνιες, εμμονές, ένα ζεστό υγρό διακλαδίζεται στο σώμα μου, ξέρω πως με φροντίζεις, καλό μου μηχανήμα, θα αισθανθείτε μια μικρή έξαψη, μην ανησυχείτε, πώς ν' ανησυχήσω και γιατί, σ' αυτά τα υψόμετρα της ηλικίας έξαψη!, πόσος καιρός, μικρός, σε κάθε τράνταγμα του λεωφορείου, ντρεπόμεουν, έβαζα τα χέρια μου, κι ύστερα στην πουτάνα, τέλειωνε η μία, τέλειωνε, καμάρι μου, κι η άλλη έχυσε κιόλας;, μα αυτή είναι άλλη έξαψη, αυτή είναι ώριμη, έχει στόχο, ανοίγει δρόμους, συντελεί, χαρτογραφεί τη μέσα μου ήπειρο, φωτίζει διόδους, μυστικά περάσματα, διαβάζει αγγεία, χρονοτριβεί στα μελανόμορφα, βρίσκει κτερίσματα από αρχαίες ασθένειες, πετρώματα από εκρήξεις ηφαιστείων, ιζήματα από νόσους που διευθέτησε ο καιρός,

νάρκες απάτητες, τι βλέπει τούτο το μηχάνημα, τι έχουν δει τα μάτια του κι αυτουνού εισδύοντας στα σώματα έτσι, πώς εντοπίζει εχθρούς του βασιλείου και τους καρφώνει, εκεί ένας όγκος που σαλεύει, όγκος θα 'ναι, εκεί, εκεί, πιάστε τον, εγώ δεν είμαι αστυνομία, εγώ είμαι ο ιχνηλάτης, στάλκερ με τ' όνομα, φωνάξτε τον σερίφη να τον κόψει σαν καρπό που ήρθ' η ώρα του, προσπίπτω και ζητώ την ανεπιείκειά σας, εξαντλήστε την, γίνετε σκοτεινό παράδειγμα δικαιοσύνης, ακόμα είναι νωρίς, έτσι δεν είναι;, ακόμα είναι νωρίς στον κόσμο μου, νωρίς να με μετράνε με έτη σκότους, ακόμα προλαβαίνω ν' απαντήσω στην ερώτηση τι θες να γίνεις άμα γεράσεις, γιατρός φωνάζω, μάγος, δήμιος αναδρομικός όλων των νόσων, τέμνοντας, αποσπώντας, ξύνοντας, τώρα τα πράσινα φωτάκια αναβοσβήνουν: πράσινο, τίποτα, πράσινο, τίποτα, μα και το τίποτα έχει χρώμα, κανείς δεν έσκυψε ποτέ πάνω απ' το τίποτα να δει τι θέλει, να το κανακέψει, η πιο χρωματιστή ταινία που είδα ποτέ είναι ο ασπρόμαυρος *Καθρέφτης*, εγώ όμως είμαι της *Θυσίας*, εγώ είμαι εκείνου του θανάτου που αναβάλλεται, που ακυρώνεται γιατί ο αφέτης έσφαλε στον πυροβολισμό, εγώ είμαι

εκείνης της ζωής που επιμένει, πείσμων, τούτο
το σώμα θέλω να περάσει άβροχο την ερυθρά
του θάλασσα, να φτάσει απέναντι με όλες τις
μνήμες του άτρωτες. Το σώμα μου.

Τι θα θυμάται όταν ξεχάσω;

Αναπνέετε.